

Consiliul pentru Protecția Drepturilor Pacientului(CPDP) - expunere de motive -

Prezentul proiect de lege vizează înființarea Consiliului pentru Protecția Drepturilor Pacienților ca urmare a constatării faptului că, de regula, pacienții nu sunt informați asupra unei multitudini de aspecte care au influență directă asupra stării lor de sănătate, precum informarea detaliată asupra stării patologice care îi afectează, posibilitățile reale de tratament pe care unitățile sanitare în care se internează le oferă, pregătirea profesională a personalului, etc. Au fost cazuri în care pacienții s-au internat în spitale care nu dispuneau nici măcar de autorizație sanitară, apă caldă, medicamentele necesare, etc, fără ca aceștia să poată lua decizia de internare în cunoștință de cauză.

În legislația română există o serie de acte normative care prevăd drepturi ale pacienților, însă în totalitate acestea sunt eliptice în ceea ce privește sancțiunile la care sunt susceptibili cei care încalcă aceste prevederi.

Mai mult, introducerea de sancțiuni pentru încălcarea anumitor drepturi ale pacienților este prevăzută chiar și în acorduri internaționale, precum Convenția europeană pentru protecția drepturilor omului și a demnității ființei umane față de aplicațiile biologiei și medicinei, Convenția privind drepturile omului și biomedicina, fără ca aceste obligații să fie onorate.

În cadrul Ministerului Sănătății și Casei Naționale de Asigurări s-au înființat linii telefonice pentru depunerea de sesizări însă în cvasitotalitatea lor acestea au rămas fără rezultate satisfăcătoare pentru cei care au apelat la ele.

De altfel, aceste instituții se află în situația de a se autosanționa în cazul în care plângerile sunt întemeiate, Ministerul Sănătății fiind angajatorul managerilor de spital, iar CNAS finanțatorul serviciilor medicale. În aceste condiții, reiese că este necesară înființarea unei instituții independente de Guvern, care să reprezinte o ultimă resursă a pacientului ale cărui drepturi au fost încălcate.

Problema apărării drepturilor pacientului este soluționată variat de la țară la țară, aceasta atribuție revenind unui adjunct al avocatului poporului,

unei divizii a Oficiului pentru protecția consumatorului, Ministerului Sănătății sau unei instituții independente dedicată. În România, țara care se confruntă cu un sistem sanitar incapabil să atingă standardele de siguranță conforme cu cele din statele membre ale Comunității Europene, soluția optimă pare a fi cea din urmă, având în vedere necesitatea unui personal specializat în abordarea drepturilor pacientului și multitudinea de situații în care aceste drepturi sunt încălcate.

În prezent, legislația în vigoare prevede un singur organism abilitat să abordeze plângeri ale pacienților, consiliul etic al spitalului, care însă, atât prin apartenența sa la unitatea furnizoare de servicii, cât și prin componența sa nu are cum să se poziționeze de partea pacientului.

Pentru a evita legiferarea paralelă, acest organism nou creat nu va avea competența de a se ocupa de cazurile de mal practice, pentru care există deja organisme și modalități de rezolvare legiferați, cu excepția acelor aspecte care țin strict de nerespectarea drepturilor legiferați ale pacienților care sunt încălcate concomitent.

Prin înființarea acestei instituții independente, dorim să stimulăm activitatea asociațiilor neguvernamentale din domeniul protecției drepturilor pacienților și a drepturilor fundamentale ale omului, care își desfășoară activitatea în domeniul medical și să asigurăm o sursă importantă de finanțare a acestora prin intermediul Consiliului, având drept sursă 1% din “taxa pe viciu” introdusă de legea 95/2006.

Înființarea acestei instituții face parte din Programul de Guvernare al Alianței Dreptate și Adevăr, program asumat de actualul Guvern și aprobat de Parlament.